

TIME RECEIVED	REMOTE CSID	DURATION	PAGES	STATUS
March 18, 2016 3:40:38 PM GMT+01:00	7330203	184	10	Received

18/03/2016 16:15 7330203 IRAN MISSION GENEVA PAGE 01/10

*Mission Permanente
de la République Islamique d'Iran
auprès des Nations Unies
et des autres Organisations Internationales à Genève*

In the name of God, the Compassionate, the Merciful

N° 2050/8385

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations Office and other international organizations in Geneva presents its compliments to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, and with reference to the communications number UA IRN 6/2015 dated 4 June 2015, UA IRN 1/2015 dated 16 January 2015, UA IRN 9/2015 dated 24 June 2015, UA IRN 5/2015 dated 19 May 2015, UA IRN 20/2015 dated 29 October 2015, AL IRN 19/2015 dated 16 October 2015 And the Press Release dated 16 October 2015, has the honor to submit herewith the replies of the I.R. Iran with regard to Ms. Atena Farghdani, Ms. Atena Daemi, Mr. Saraj Al-Din Mirdamadi, Ms. Narges Mohammadi and Ms. Fatemeh Salbehi cases.

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, the assurances of its highest consideration.

Office of the United Nations High Commissioner
for Human Rights (OHCHR)
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Fax: 022 917 90 08

۳- پاسخ به ادعاهای مطروحه در مورد خانم فاطمه سالیهی: (موضوع مکاتبات شماره

۸۴۴۲=۱۳۹۴/۷/۲۴-----۷۴۵۱=۱۳۹۴/۷/۲۷)

پنابر اعلام دادگستری استان فارس نامبرده متولد ۱۳۷۰/۸/۱۷ وفق دادنامه شماره ۸۹۰۹۹۷۷۱۲۰۸۰۰۰۲۳ مورخ ۱۳۸۹/۲/۱۵ از سوی دادگاه کیفری استان فارس به اتهام قتل عمدی همسرش در تاریخ ۱۳۸۸/۱/۳۰، پس از جری تشریفات قانونی و استماع دفاعیات نامبرده و وکیل مدافع، به قصاص نفس محکوم گردیده است. به دنبال تجدیدنظرخواهی محکوم‌علیه‌ها و وکیل مدافع وی از حکم صادره، پرونده به دیوان عالی کشور ارسال و شعبه دیوان طی دادنامه شماره ۸۹۰۹۹۷۰۹۰۷۴۰۰۰۸۰ مورخ ۱۳۸۹/۶/۶ مستنداً به بند الف ماده ۲۶۵ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری، آن را تأیید و ابرام نموده است. التهایه با عدم موفقیت کمیسیون سازش در جلب رضایت اولیاء دم، حکم صادره در تاریخ ۱۳۹۴/۷/۲۱ در زندان عادل‌آباد شیراز به مرحله اجراء درآمده است.

با توجه به محتویات پرونده، قاتله در اقرار خود در مراحل مختلف تحقیقات که صحت آنها با واقعیات امر از جمله بررسی‌های پزشکی قانونی به اثبات رسیده، سبق تصمیم و برنامه‌ریزی برای انجام قتل به اثبات رسیده است. با توجه به شقاوت اعمال شده در ارتکاب قتل، (خوراندن دارو به منظور بیهوش کردن سپس خفه نمودن با سیم کامپیوتر، زدن پنج شش بار سرنگ ده سی سی خالی -آمپول هوا- توی دست راست و دوباره توی دست چپ ...) و آثار عمیق آن در افکار عمومی، برخلاف پرونده‌های دیگر، امکان جلب نظر اولیای دم فراهم نگردید. در اعترافات قاتل آمده است [ابتدا به او دارو خوراندیم بعد که مطمئن شدم خواب است سرنگ ده سی سی برداشتم حدود پنج شش بار هوا توی دست راستش زدم و دوباره توی دست چپش زدم ... دیدم هنوز زنده است سیم کامپیوتر را برداشتم پیچیدم دور گردنش ... دو سر سیم را ... تا اندازم‌ای که قدرت داشتم کشیدم می کشیدم و می ول می کردم ... ولی تا تمام کند خیلی از نظر زمانی طول کشید ... دیدم صورتش سیاه شده رهپش کردم].

لازم به ذکر است با توجه به مندرجات دادنامه، متهمه از حرمت عمل و مجازات قتل عمدی مطلع بوده و وضعیت روحی و روانی ایشان به نحوی بوده است که آگاهی و وقوف کامل بر اعمال خود داشته و پزشکی قانونی، ایشان را مجنون نشناخته و وقوع افسردگی شدید وی پس از ارتکاب قتل به بروز کرده و به قبل از ارتکاب جرم مربوط نبوده است. به‌علاوه در صورت وجود بی‌میلی و تنفر زن نسبت به شوهر، راه‌حل‌های قانونی از جمله امکان درخواست طلاق وجود داشته است، در حالیکه خانم سالیهی هرگز درخواست طلاق به دادگاه تقدیم ننموده است؛ پنابر این صرف ادعای بی‌میلی وی به شوهرش، نمی‌تواند مجوزی برای ارتکاب جرم نابخشودنی قتل باشد.

Ms. Fatemeh Salbehi (communications 8442 and 7451)

According to information received from Criminal Court of Fars Province concerning the case, Ms. Fatemeh Salbehi, was sentenced to *Qisas* on the charge of intentional murder of her husband. The sentence was executed on 30/1/1388 after completion of due process and hearing defense arguments presented by her and her lawyer. The verdict was appealed by the condemned person and the lawyer, and the case was sent to the Supreme Court. The Court upheld the verdict by invoking paragraph A of Article 265 of Code of Procedures for Public and Revolutionary Courts and the verdict became executable. Finally, with the failure of Reconciliation Commission to obtain consent of next of kin, the verdict was executed in Shiraz Adel Abad Prison on 21/7/1394.

In light of the content and evidence of the dossier, and the murderess confessions (also verified by Legal Medicine Organization), advance planning and decision to carry out the homicide has been proven to the Court. She said in her admissions that "first I gave him drugs and when I was sure he is asleep then I injected air into his right arm 6 times and twice on his left arm using an empty ampoule. He was still breathing, so I took the computer wire and wrapped it around his neck kept pulling the two ends. It took a while before I noticed his face becoming black;"

In light of the cruelty in this homicide (feeding the husband drugs to make him unconscious and strangulation with computer cable, injection of air syringe on the hands) and its deep impact on public opinion, it was not possible, like many other cases, to obtain the consent of deceased person's family.

It is noteworthy that the condemned person was aware of punishment of intentional murder and that her act is a crime. Her state of mind was in way that she could fully realize what was happening, the legal Medicine Organization found her to be fully in charge of her sanity, and occurrence of severe depression began after committing the homicide. Even if there was some sort of hatred toward her husband, she could have resorted to legal remedies, including divorce, while she never applied for a divorce.